

Ματιές στην Ιστορία της Ιατρικής/Glances in the History of Medicine

«Ιητρική δε πάντα πάλαι υπάρχει...» Ιπποκράτης

Johann Friedrich Dieffenbach: Η συμβολή του στη Στοματική και Γναθοπροσωπική Χειρουργική.

Ο Johann Friedrich Dieffenbach (1792-1847) (Εικ. 1), υπήρξε διαπρεπής Γερμανός χειρουργός, ο οποίος επικέντρωσε το ιδιαίτερο ενδιαφέρον του στην πλαστική και επανορθωτική χειρουργική, ασχολήθηκε δε ειδικότερα με την ρινοπλαστική. Μετά τις αρχικές σπουδές του στη Θεολογία στο Rostock και στο Greifswald (1812), συνέχισε τις βασικές ιατρικές σπουδές του στο Königsberg (1816-1820). Μαθήτευσε στη συνέχεια κοντά στον χειρουργό και οφθαλμίατρο Phillip Franz von Walther (1782-1849) στη Βόννη, ακολούθως δε για 6 μήνες στο Παρίσι κοντά στους διαπρεπείς χειρουργούς της εποχής Guillaume Dupuytren (1777-1835), Baron Alexis de Boyer (1757-1833), Baron Dominique-Jean Larrey (1766-1842) και François Magendie (1783-1855). Επισκέφθηκε επίσης τη φημισμένη Ιατρική Σχολή του Montpellier και τις κλινικές των Jacques Delpech (1777-1832) και Claude François Lallemand (1790-1853) στο Montpellier, αλλά το 1822 πήγε στο Würzburg για να εκπονήσει τη διδακτορική του διατριβή. Το 1823 εγκαταστάθηκε στο Βερολίνο, όπου γρήγορα χάρη στην ευφυΐα και την ικανότητά του κατέκτησε την εκτίμηση και την αναγνώριση ως κορυφαίος πλαστικός χειρουργός. Το 1829 τοποθετήθηκε επικεφαλής ιατρός στο Χειρουργικό Τμήμα του φημισμένου Νοσοκομείου του Βερολίνου Charité, όπου το 1832 αναγορεύθηκε σε έκτακτο καθηγητή της Ιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου του Βερολίνου. Το 1840 μετά τον θάνατο του φημισμένου και πρωτοπόρου στις τεχνικές της ρινοπλαστικής Γερμανού καθηγητή της Χειρουργικής Carl Ferdinand von Graefe (1787-1840), ο Johann Friedrich Dieffenbach εκλέχθηκε τακτικός καθηγητής της Ιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου του Βερολίνου και ανέλαβε τη διεύθυνση της Πανεπιστημιακής Χειρουργικής Κλινικής. Η ευφυΐα του, η ταχύτητα στη λήψη αποφάσεων, η αδια-

“But all these requisites belong of old to Medicine...” Hippocrates

Johann Friedrich Dieffenbach: his contribution to Oral and Maxillofacial Surgery.

Johann Friedrich Dieffenbach (1792-1847) (Fig. 1), was an eminent German surgeon, who was especially interested in plastic and reconstructive surgery, and was occupied particularly with rhinoplasty. After his initial studies in Theology in Rostock and Greifswald (1812), he continued his basic medical studies in Königsberg (1816-1820). He then joined the surgeon and ophthalmologist Phillip Franz von Walther (1782-1849) in Bonn, and then for six months he visited Paris, where he had the opportunity to learn by the side of the most prominent surgeons of that day, Guillaume Dupuytren (1777-1835), Baron Alexis de Boyer (1757-1833), Baron Dominique-Jean Larrey (1766-1842), and François Magendie (1783-1855). He also visited the famous Medical School of Montpellier, and the clinics of Jacques Delpech (1777-1832) and Claude François Lallemand (1790-1853) in that town, but in 1822 he went to Würzburg to receive his doctorate. In 1823 Dieffenbach settled in Berlin, where he soon won the appreciation and recognition as a leading plastic surgeon, thanks to his intelligence and ability. In 1829 he was appointed as chief physician to the Surgical Department of the famous hospital in Berlin, the Charité, where in 1832 he became an extraordinary Professor at the University of Berlin Medical School. In 1840, following the death of the famous and pioneer of the rhinoplasty techniques German Professor of Surgery Carl Ferdinand von Graefe (1787-1840), Johann Friedrich Dieffenbach was elected as Professor of the Medical School of Berlin, and assumed the directorship of the University Surgical Department. His wittiness, speed in decision making, undisturbed composure and great dexterity, highlighted him as an excellent surgeon and unique teacher, easily conquering the

Εικ. 1. Ο διαπρεπής Γερμανός χειρουργός Johann Friedrich Dieffenbach (1792-1847).

Fig. 1. The eminent German surgeon Johann Friedrich Dieffenbach (1792-1847).

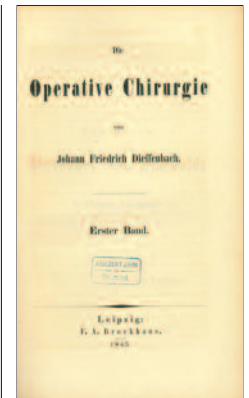
τάρακτη ψυχραιμία και η εκπληκτική δεξιοτήτά του, τον ανέδειξαν ως εξάίρετο χειρουργό και μοναδικό δάσκαλο, που κατακούσε εύκολα την καρδιά και την εκτίμηση των ακροατών, των φοιτητών, των ασθενών και των συναδέλφων του. Πολλοί τομείς της ιατρικής κέντρισαν το ενδιαφέρον του εκτός από την πλαστική χειρουργική, όπου εισήγαγε για πρώτη φορά την χρησιμοποίηση αναισθησίας, όπως η καρδιολογία (καρδιακός καθετηριασμός), η γαστρεντερολογία (εκτομή με χρησιμοποίηση του ράμματος Lembert), η ορθοπαιδική χειρουργική (τενοτομή για διόρθωση ραιβοίπποποδίας), καθώς επίσης και η οφθαλμολογία (μυοτομία για διόρθωση στραβισμού) (Εικ. 2). Όσον αφορά τη στοματική και γναθοπροσωπική χειρουργική, η συμβολή του υπήρξε καθοριστική και καινοτόμος. Το 1842 πραγματοποίησε την ομώνυμη δερματική τομή για προσπέλαση όγκων της άνω γνάθου (τομή Weber, Dieffenbach, Fergusson, Nelaton) και διενήργησε ημιδιέκπριση της άνω γνάθου, αν και είχαν προηγηθεί όσον αφορά τη συγκεκριμένη επέμβαση οι Γάλλοι Guillaume Dupuytren (1812, 1823) και Joseph Gensoul (1825), ο Αμερικανός Horatio Gates Jameson (1821) και ο Σκωτσέζος James Syme (1832). Επίσης προώθησε σημαντικά την χειρουργική των σχιστιών, ιδιαίτερα εφαρμόζοντας την τεχνική των παραλλήλων χαλαρωτικών τομών στις υπερωϊοσχιστιές, καθώς επίσης και θαυμάσιους εγχειρητικούς σχεδιασμούς για την αποκατάσταση των χειλοεσχιστιών (ετερόπλευρων ή αμφοτερόπλευρων). Εναντιώθηκε στην τέλεση νευροτομών για τη θεραπεία της νευραλγίας του τριδύμου, που οδηγούσαν σε παράλυση του προσώπου, προφανώς λόγω της καταστροφής κλάδων του προσωπικού νεύρου από τους χειρουργούς της εποχής, οι οποίοι ακόμη δεν γνώριζαν τη διαφορά της λειτουργίας του τριδύμου και του προσωπικού νεύρου. Η διόρθωση του εκτροπίου, καθώς επίσης και η βλεφαροπλαστική, αποτέλεσαν αντικείμενα ενδιαφέροντος του Johann Friedrich Dieffenbach, όπου επίσης διακρίθηκε για την χειρουργική δεινότητα και την αποτελεσματικότητά του.

Ο φιλήστωρ

heart and the appreciation and respect of his listeners, students, patients and colleagues. Many fields of medicine attracted his interest besides of plastic surgery, where he introduced for the first time the use of anesthesia, such as cardiology (cardiac catheterization), gastroenterology (resection using Lembert's suture), orthopedics (tenotomy for club-foot), as well as ophthalmology (myotomy for correction of strabismus) (Fig. 2).

Regarding oral and maxillofacial surgery his contribution was decisive and innovative. In 1842 he performed semi-maxillectomy through the homonymous skin incision for the approach of maxillary tumors (Weber, Dieffenbach, Fergusson, Nelaton incision), although regarding that particular operation some others had preceded him, such as the French Guillaume Dupuytren (1812, 1823) and Joseph Gensoul (1825), the American Horatio Gates Jameson (1821), and the Scotch James Syme (1832). He also promoted significantly the surgery of clefts, particularly by applying the technique of parallel relaxing incisions in cleft palates, as well as wonderful operative plans for the reconstruction of cleft lips (unilateral or bilateral). He opposed the performance of neurotomies for the treatment of trigeminal neuralgia, which were leading to facial paralysis, apparently because of the destruction of branches of the facial nerve by the surgeons of that time, who still did not know the difference of function between the trigeminal and the facial nerve. The correction of ectropion, as well as blepharoplasty, were objects of Johann Friedrich Dieffenbach's interest, where he also became distinguished for his surgical expertise and efficiency.

The filistor

Εικ. 2. Το εξώφυλλο του περίφημου βιβλίου του Johann Friedrich Dieffenbach "Die Operative Chirurgie" (Η Επεμβατική Χειρουργική), το οποίο εκδόθηκε στη Λειψία το 1845.

Fig. 2. The cover page of Johann Friedrich Dieffenbach's famous book "Die Operative Chirurgie" (The Operative Surgery), which was published in Leipzig in 1845.